

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/68/2015
Identifikačné číslo spisu:	1015200202
Dátum vydania rozhodnutia:	20.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1015200202.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: JUDr. L. Y., bytom Q. XX, W., doručovacia adresa J. X, W. proti odporcovi: Mesto Trnava, Hlavná 1, Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. PR 979/2014 Vá zo dňa 03.12.2014 o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/9/2015-8 zo dňa 09.03.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/9/2015-8 zo dňa 9. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 OSP z dôvodu, že rozhodnutie odporcu o priestupku ako aj o správnom delikte a o uložení sankcie za ne treba považovať za individuálny správny akt vydaný správnym konaním, ktorým sa zasiahlo do práv a oprávnených záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, ktorý je preskúmateľný súdom v správnom súdnictve podľa ustanovení piatej časti OSP, a to vzhľadom na právnu úpravu v zákone o obecnom zriadení v spojení s právnou úpravou správneho poriadku a priestupkového zákona, nie na základe opravného prostriedku podľa tretej hlavy piatej časti OSP (§ 250l a nasl.), ale až po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov na základe žaloby postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (247 a nasl.). Krajský súd ďalej v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že správne trestanie, ktorým v danom prípade uloženie poriadkovej pokuty bezo sporu je, je vždy preneseným výkonom štátnej správy, preto má v konaní o tomto správnom (poriadkovom) delikte obec postavenie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy a o odvolaní proti takémuto rozhodnutiu potom rozhoduje príslušný správny orgán - v danom prípade Okresný úrad Trnava.

Proti uvedenému uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ s odôvodnením, že bolo vydané v rozpore s platnou právnou úpravou. Žiadal, aby ho Najvyšší súd Slovenskej republiky v celom rozsahu zrušil. Poukázal na to, že odvolanie proti rozhodnutiu odporcu podal v zmysle poučenia, ktoré obsahuje rozhodnutie a podľa ktorého proti rozhodnutiu je možné podať odvolanie na Okresný úrad Trnava alebo na Krajský súd v Bratislave. Mal za to, že ak krajský súd dospel k záveru, že odvolanie proti rozhodnutiu odporcu malo byť podané najprv na Okresný úrad Trnava za účelom zachovania dvojínštančnosti správneho konania, tak mal rozhodnutie odporcu zrušiť z dôvodu nesprávneho poučenia. Ďalej navrhovateľ v odvolaní uviedol že krajský súd vo svojom rozhodnutí opisuje dvojínštančný charakter správneho konania, avšak opomenul, že samotný správny orgán pochybil, keď uviedol nesprávne poučenie vo svojom rozhodnutí. Tvrdil, že samotné nesprávne poučenie zo strany odporcu predstavuje zásah do jeho ústavných práv, t.j. zakladá predpoklad pre nulitu rozhodnutia odporcu. Poukázal na to, že poučovacia povinnosť sa týka najmä tých procesných práv a povinností, ktorých realizácia alebo rešpektovanie má základný význam pre kvalitu zabezpečenia a realizácie základného práva na ochranu v správnom konaní. Toto základné právo bolo navrhovateľovi odňaté zo strany odporcu prostredníctvom zmätočného poučenia v rozhodnutí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 OSP, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podstatou odvolacích dôvodov navrhovateľa je skutočnosť, že pri podaní návrhu (odvolania) na krajský súd postupoval podľa poučenia v napadnutom rozhodnutí odporcu. S takouto procesnou situáciou počítal zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok) vo svojom ustanovení § 54 ods. 3, v ktorom sa uvádza „Pokiaľ účastník konania v dôsledku nesprávneho poučenia alebo pre to, že nebol poučený vôbec, podal opravný prostriedok po lehote, predpokladá sa, že ho podal včas, ak tak urobil najneskôr do 3 mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia.“

Tým, že navrhovateľ podal odvolanie na krajský súd, pretože postupoval podľa nesprávneho poučenia, nedošlo k porušeniu jeho ústavných ani iných zákonom chránených práv. Krajský súd po nadobudnutí právoplatnosti (zastavujúceho a postupujúceho) uznesenia zašle predmetný spis správnomu orgánu, ktorý je príslušný rozhodnúť o odvolaní v danej veci. V prípade, že navrhovateľ nebude v odvolacom správnom konaní úspešný, bude mať k dispozícii ďalšiu zákonnú možnosť podať žalobu podľa druhej hlavy piatej časti OSP proti rozhodnutiu (druhostupňového) správneho orgánu na preskúmanie jeho zákonnosti.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný. Odporcovi právo na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.